

Ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν
εἰς τὰ αἰεὶ διαμένοντα...

Στὴν Κατανυκτικὴ Πορεία
πρὸς τὴν Σταυρο-Αναστάσιμ Ἀνακαίνισί μας...

...μέ πατερικὴ
τροφή...

...στὸ δισάκκι
μας...

Ἑβδομάς Γ' Νηστειῶν
Πέμπτη

18. «Διὰ τὴν ἀγάπην ὅμως τὴν ἰδικὴν σου
ἐχύθη ὅλο τὸ αἷμα ἐνὸς μονογενοῦς
Υιοῦ τοῦ Θεοῦ»

«**Τώρα** δὲν φθάνουν αὐτὰ ὅλα, ἀδελφέ, διὰ νὰ σὲ κάμουν
νὰ εὐχαριστηθῆς; Δὲν στοχάζεσαι πῶς κανένα ἄλλο πρᾶγμα
οὔτε εἰς τὸν οὐρανὸν οὔτε εἰς τὴν γῆν δὲν ἠγοράσθη μὲ μεγα-
λυτέραν τιμὴν, ὡσὰν ἡ ἀγάπη σου; Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀγάπην
τῶν ἐννέα ἀγγελικῶν ταγμάτων δὲν ἐχύθη οὔτε μία ρανίδα
θεοῦ Αἵματος, διὰ τὴν Ἀγάπην ὅμως τὴν ἰδικὴν σου ἐχύθη
ὅλον τὸ Αἷμα ἐνὸς Μονογενοῦς Υιοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ ὅλα

ταῦτα ἀκόμη στέκεις καὶ δὲν θέλεις ν' ἀγαπᾷς τὸν Θεόν; Δὲν ἤξεύρεις πῶς δι' ἓνα μόνον ἰλαρὸν καὶ γλυκὺ βλέμμα ὅπου νὰ σοῦ δώσῃ ὁ Θεὸς μίαν μόνην φορὰν καὶ δι' ἓνα ἐλαφρὸν κόπον ὅπου νὰ πάρῃ ὁ Θεός, γιὰ νὰ κάμῃ κανένα καλόν, δὲν εἶσαι ἄξιος νὰ Τοῦ κάμῃς τὴν ἀνταμοιβὴν μὲ μίαν αἰωνιότητα ἀγάπης καὶ μὲ τὴν προσφορὰν ἀπειρῶν καρδιῶν; Καὶ τώρα τί λογῆς εἶναι ἡ ἰδική σου, ὅπου νὰ μὴ θέλῃς δώσῃ εἰς τὸν Δεσπότην σου ἐκείνην τὴν ταλαίπωρόν σου καρδίαν, τὴν ὁποίαν Αὐτὸς ἠγόρασε μὲ τόσας ἀπειροὺς εὐεργεσίας, ὅπου σοῦ ἔκαμε;».

(Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, «Π. Γ.», σελ.131 α, β)

